

BEKE SÁRA D.

keresztelő

a padlóra ül
madzagot húz maga köré
addig szorítja a bokáját
amíg el nem alszik végre

abban a tóban ébred,
amiben keresztelték egykor
olyan zöld, mint a szótárak gerince
annyira zöld, hogy megfullad belé

anyja egy kibelezett sütőtökben úsztatta le
a folyón, ami olajszenyveződéssel kezdődik
és erdei tóba ömlik

furcsa, hogy az emberek tudják,
mi az olajszenyvezés és a sütőtök
de a saját kölyküket nem tudják hogy nevezni

megfulladt volna abban a zöldben
név nélkül és olajszagúan
de a vidrák nem hagynak senkit a víz alatt
hiába nincsen neve
a szarvasok is csak azt bántják, aki felejt

a jót felnevelik
tanítják és nevet adnak neki
avarba takarják és sütőtökkel etetik
elaltatják
és madzaggal tekerik körbe,
hogy amikor felébred
fájó bokával a padlón
tőzöld szótárakba fojtva
hogy ne hagyjon meghalni senkit
tisztítsa meg a folyót
és nevet adjon a kölykeinek

két óceán sója

megáll a halas festmény előtt
gondolatban pucol és szeletel
aztán a mélytengeri állatok lassú
és megállíthatatlan mozgásával indul tovább
kék bársonykanapé
fejbőrén két óceán sója
gondolatban fűszerez
napok óta nem jut el a konyháig
nézi a halas festményt
nem főz csak vágja a bársonyhuzatot
lábáról a hínárokat
hajából az óceánt
aztán mint mélytengeri állatok
körbelebeg a nappaliban
csak akkor áll meg ha kinyílik a konyhaajtó
leereszt a víz
és a kanapé szakadásába folyik vissza

